கலைஞரும் நானும்

44

1984 இல் இந்திய ஆட்சிப்பணித் தேர்வுகளை தமிழில் எழுதி வெற்றிபெற்ற முதல் தேர்வாளர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன். சிந்துவெளி ஆய்வாளர். முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞரைச் சந்தித்து உரையாடிய தருணங்களை நெகிழ்ச்சியுடன் பதிவுசெய்கிறார்.

■ **ஆர்.பாலகிருஷ்ணன்,** ஐ.ஏ.எஸ் [ஓய்வு], சிந்துவெளி ஆய்வாளர்

“திருவாரூர் மாப்பிள்ளையாமே!”

முதல் சந்திப்பு

1976 ஆம் ஆண்டு கலைஞரை கோபாலபுரத்தில் அவரது இல்லத்தில் முதல்முறையாகச் சந்தித்தேன். எங்கள் கல்லூரி முத்தமிழ் அரங்கில் உரையாற்ற வரவேண்டும் என்று நான் வேண்டுகோள் விடுத்தபோது என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். கழக அரசு கலைக்கப்பட்டு நெருக்கடி நிலை அமலில் இருந்த காலகட்டம் அது. மதுரை யாதவர் கல்லூரியில் மு.தமிழ்க்குடிமகனின் மாணவராக இளங்கலை தமிழ் இலக்கியம் இரண்டாம் ஆண்டு படித்துவந்தேன். முத்தமிழ் மன்றத்தின் தலைவராக இருந்தேன்.

“இப்போது இருக்கும் அரசியல் சூழ்நிலையில் நீங்கள் என்னை அழைக்கக் கூடாது. நானும் வரக்கூடாது. கல்லூரிக்கும் நல்லதல்ல; உங்கள் எதிர்காலத்தையும் அது பாதிக்கும்” என்றார்.

நான் அப்போது ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியில் தீவிரமான மேடைப்பேச்சாளர். ஆட்சிக்கலைப்பைத் தொடர்ந்து எனது அரசியல் நிலைப்பாட்டின் காரணமாக மதுரையில் உள்ள ஒரு முக்கியமான கல்லூரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு சிலமாதங்களுக்கு முன்புதான் யாதவர் கல்லூரியில் சேர்ந்திருந்தேன் என்பதை கலைஞரிடம் தெரிவித்தேன்.

கலைஞர் சிரித்து விட்டார். “அது போதாதா” என்று கேட்ட அவர் படிப்பில் கவனம் செலுத்தும் படி என்னை அறிவுறுத்தி அனுப்பிவைத்தார்.

1969 இல் பத்து வயதில் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் பேச்சாளராக மேடையேறியவன். 1973 திண்டுக்கல் நாடாளுமன்ற இடைத்தேர்தலின் போது ஒரு கிராமத்தில் எனது மேடைப் பேச்சை பெருந்தலைவர் காமராஜர் கேட்டார். என்னை தனது காரில் ஏற்றிச்சென்ற அவர் “பத்தாம் வகுப்பு படிக்கும் மாணவனுக்கு தேர்தல் பிரச்சார மேடையில் என்ன வேலை?” என்று கடிந்து கொண்டார். ”நன்றாக படித்து ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரியாகி நாட்டுக்கு நல்லது செய்” என்றார். ஐ.ஏ.எஸ் என்ற வார்த்தையை எனக்கு அறிமுகம் செய்ததே அவர் தான்.

மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து அது போன்ற ஓர் அறிவுறுத்தலுடன் கலைஞர் மீண்டும் என்னை நெறிப்படுத்து கிறார். காமராஜர், கலைஞர் போன்ற மாபெரும் தலைவர்களின் கருத்தியல்கள் சந்திக்கும் ஒரு பொதுப்புள்ளி இருக்கிறது அதன் பெயர் “சமூக நீதி” என்ற புரிதல் காலப்போக்கில் எனக்குள் கைகூடி வழிநடத்துகிறது இப்போதும்.

திருவாரூர் மாப்பிள்ளை

நான் 1984 இல் ஆட்சிப்பணிக்கு தேர்வாகி ஒடிசா சென்றுவிட்டேன். 1989 ஆம் ஆண்டு திமுக ஆட்சிக்கு வந்தபோது சட்டப்பேரவைத் தலைவராக எனது பேராசிரியர் தமிழ்க்குடிமகன். விடுமுறையில் சென்னை வந்திருந்த என்னை, முதல்வரை பார்ப்பதற்காக அழைத்துச் சென்றார். எதிர்பார்க்கவே இல்லை. ‘தமிழ்க்குடிமகன் உங்களைப் பற்றி அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்’ என்ற கலைஞர் ‘நீங்கள் திருவாரூர் மாப்பிள்ளையாமே’ எனக் கேட்டு இன்னும் நெருக்கமாக உணரவைத்தார்.

1997 ஆம் ஆண்டு. காமராஜர் அரங்கம். இயக்குநர் பாரதிராஜாவின் நூல் வெளியீட்டு விழா. முதல்வர் கலைஞர், ஜி.கே மூப்பனார் கலந்து கொண்ட அந்த நிகழ்வில் மேடையில் நானும். மூப்பனார் என்னை நன்கறிந்தவர். கலைஞருக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ”பாலகிருஷ்ணன் ஐ.ஏ.எஸ்” அவர் சொன்னதும் கலைஞர் உடனே ” தமிழ் இலக்கிய மாணவர், திருவாரூர் மாப்பிள்ளை” என்றார். எத்தனை ஆயிரம் பேரை சந்தித்திருப்பார்? எப்படி இப்படி நினைவில் வைத்து நெருக்கமாக உணரவைக்கிறார் என்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

ஒடிசா மாநில முன்னாள் முதல்வர் பிஜு பட்நாயக் கலைஞர் மீது பெருமதிப்பு கொண்டவர். 1990- 1994 ஆண்டுகளில் மாநில நிதிக்கழகத்தின் மேலாண்மை இயக்குநராக நான் பணியாற்றிய போது அவரை அடிக்கடி சந்தித்திருக்கிறேன். என் மீது தனி அன்பு காட்டிய அந்த ”உயர்ந்த மனிதர்” 1979 இல் தி.மு.க -அ.தி.மு.க இணைப்பிற்கு தான் முயற்சி எடுத்தது பற்றி கூட என்னிடம் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்நாட்டு அரசியலில் அவருக்கு ஒரு தனி ஈடுபாடு.

‘தமிழ்க்குடிமகன் உங்களைப் பற்றி அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்’ என்ற கலைஞர் ‘நீங்கள் திருவாரூர் மாப்பிள்ளை யாமே’ எனக் கேட்டு இன்னும் நெருக்கமாக உணரவைத்தார்.

1994 ஆம் ஆண்டு நான் ஒன்றிய அரசுப்பணியில் சென்னை வந்துவிட்டேன். ஆனாலும் ஒடிசா முதல்வர் எனக்கு புவனேஸ்வரத்தில் ஒரு வீட்டு மனை ஒதுக்கீடு செய்தார். ”ஓய்வுபெற்றதும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துவிட வேண்டும்” என்பதில் உறுதியாக இருந்ததால் “அந்த வீட்டு மனை எனக்கு வேண்டாம்” என்று பிடிவாத மாக எழுதிக்கொடுத்து விட்டேன்.

கலைஞர் முதல்வராக இருந்தபோது தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் 1998 இல் எனக்கு ஒரு வீட்டு மனையை அரசு நிர்ணயித்த விலையில் ஒதுக்கீடு செய்தது. இதற்கு காரணம் சென்னையில் வசித்த காந்தியவாதியும் சமூகத் தொண்டருமான ஷோபா காந்த தாஸ். அவர் பீகார் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். தேசியத்தலைவர் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனின் நம்பிக்கைக்கு உரியவர். நெருக்கடிநிலை காலத்தில் பல வட இந்தியத்தலைவர்கள் தமிழ்நாட்டில் தங்க உதவிசெய்தவர்; கலைஞருக்கு நெருக்கமானவர். என்மீது அன்புகொண்டவர்.

கலைஞரை நேரில் பார்த்து திரும்பிய அவர் ஒடிசாவிலிருந்த என்னை தொலைபேசியில் அழைத்து “ நீங்கள் தமிழ் மாணவர், திருவாரூர் மாப்பிள்ளை” என்றெல்லாம் சொல்கிறார் அவரை தெரியும் என்று நீங்கள் சொல்லவே இல்லையே என்றார். ”அவரை எல்லோருக்கும் தெரியும்; என்னை அவர் நினைவில் வைத்திருப்பார் என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும்” என்று திருப்பிக்கேட்டேன்.

2004 ஆம் ஆண்டு. ஒடிசா மாநிலத்தின் தலைமைத் தேர்தல் அதிகாரியாக இருந்தேன். மனைக்கான மாதத்தவணைகளை கட்டிமுடித்த கையோடு கலைஞரைச் சந்திக்க சென்னை வந்தேன். அப்போது அவர் எதிர்க்கட்சித்தலைவர். வந்த நோக்கத்தைச் சொல்லி “நன்றி” தெரிவித்தேன். “அப்படியா நினைவில்லையே” என்று அருகிலிருந்த சண்முகநாதனிடம் கேட்டார். அவர் உறுதிசெய்ததும் ”எனக்கு நினைவில் இல்லை. நினைவில் இருக்கவும் கூடாது. ஆனாலும் நீங்கள் மறக்காமல் நன்றி சொல்லவந்ததும் சரி தான். மகிழ்ச்சி” என்றார். பிறகு எனது பணி குறித்து விசாரித்தார். பிஜூ பட்நாயக் பற்றிய நினைவுகளையும் பகிர்ந்துகொண்டார்.

கலைஞர் மகிழ்வார்

2007 ஆம் ஆண்டு. டில்லியில் இந்தியத் தேர்தல் ஆணையத்தில் துணை ஆணையராக பணியாற்றி வந்தேன். சிந்துவெளிப் பண்பாடு குறித்து தொடர்ச்சியாக ஆய்வுகள் செய்து வந்த நான், சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் அடையாள இடப்பெயர்கள் சிந்துவெளிப்பண்பாட்டு நிலப்பகுதிகளில் இன்றும் வழக்கில் இருப்பதைக் கண்டறிந்தேன். ”இந்த ஆதாரங்களை கலைஞர் அறிந்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைவார்” என்று கூறினார் என் மனைவி.

2008 ஆம் ஆண்டு மடிக்கணினி தரவுகள், வரைபடங்களுடன் கலைஞரை அவரது வீட்டில் சந்தித்தேன். இந்த புதிய தகவல்கள் வியப்பாக இருக்கிறதே என்றவர் இதை நீங்கள் அறிஞர்கள் அவையில் பெருந்திரையில் விளக்கவேண்டும் என்றார். 2010 ஆம் ஆண்டு கோவை செம்மொழி மாநாட்டில் ஆய்வுரை நிகழ்த்த அழைப்பு வந்தது. அஸ்கோ பர்போலா, ஐராவதம் மகாதேவன் ஆகியோர் அமர்ந்திருந்த ஆய்வரங்கில் சிந்துவெளியின் “கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி வளாகத்தை” உலகுக்கு அறிவித்த அந்தத் தருணம் இன்றும் நினைவில். கலைஞர் அளித்த யோசனையை அவர் கூட்டிய செம்மொழி மாநாட்டில் நிறைவேற்றி நிறைவாக உணர்ந்தேன்.

மகத்தான கலைஞர்

“கலைஞர் மறைந்தார்” என்ற செய்தி வெளியானபோது நான் ஒடிசா மாநில முதல்வர் மற்றும் பல உயரதிகாரிகளுடன் ஒரு முக்கியமான நிகழ்வில் மும்பையில் இருந்தேன். மனம் சென்னையில் இருந்தது. புகழ்பெற்ற ஒடிசா மாநில மணல்சிற்பக் கலைஞர் பத்மஸ்ரீ சுதர்சன் பட்நாயக்கை தொலைபேசியில் அழைத்தேன். எனது மனஓட்டத்தை நொடியில் புரிந்து கொண்டார். ஒடிசாவில் வங்கக் கடற்கரையில் கலைஞரின் மணற்சிற்பத்தை உருவாக்கினார். சென்னையில் வங்கக்கடற்கரையில் அவர் துயில்வதற்கு இடம்கோரி சட்டப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, அதே வங்கக் கடற்கரையில் ஒடிசாவில் அவரது மணச்சிற்பம். மும்பையில் அரபிக்கடலோரம் அந்த மாபெரும் விடுதியின் அரங்கில் இருந்தபடி மணற்சிற்பத்திற்கு TRIBUTE TO KALAIGNAR THE LEGEND 1924 - 2018 என தலைப்பு எழுதி குறுந்தகவல் அனுப்பினேன். அந்த மணற்சிற்பம் இப்போது படமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் மகத்தான மக்கள் தலைவர் கலைஞர் என்கிற மனச்சித்திரம் எனக்குள் பாடமாக இருக்கிறது.

...பகிர்வார்கள்

ஆழமான போலி [DEEP FAKE] என்கிற ஆபத்து

கடந்த 400 ஆண்டுகளில் அறிவியல் பெருமளவு முன்னேறியுள்ளது.நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியாதவற்றை அறிவியல் சாத்தியமாக்கி உள்ளது. இருப்பினும் உலகில் உள்ள பிரச்சினைகள் தீர்ந்து மக்கள் மகிழ்வோடு வாழ இயலவில்லை. காரணம், நவீன அறிவியலின் கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தும் லாப நோக்குடைய முதலாளித்துவ, தனியார்மய, பெருநிறுவனங்களின் கைகளில் உள்ளன. ஆளும் அரசுகளில் பெரும்பான்மையான அரசுகள் மக்கள் நலனுடன் இல்லை. அதனால்தான், அணுகுண்டு போன்ற பயங்கரமான ஆயுதங்கள் பல டிரில்லியன் டாலர்களை செலவழித்துத் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

அதேபோல், பல நூற்றாண்டு கால மனித உழைப்பின் உச்சபட்ச கண்டுபிடிப்பு கணினி. அதன் பயன்பாடுகளும் மனித இனத்திற்கு முழுமையாகச் சென்றடையவில்லை. மாறாக, மக்களை ஒடுக்குவதற்கும், சுரண்டுவதற்கும், ஏமாற்றுவதற்கும், லாப வெறிக்குமே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

நவீன கணினி அறிவியலின் கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாக DEEP FAKE ஐ பயன்படுத்தி, தற்போது போலியாக சித்தரிக்கப்பட்டு, அது தொடர்பான காட்சிகள் இணையத்தில் வெளிவருகின்றன. பலர் அதன் ஆபத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டி பேசுகின்றனர், எழுதுகின்றனர்.

ஃபேஸ்புக், எக்ஸ் X போன்ற செயலிகளாக இருக்கட்டும், செயற்கை நுண்ணறிவு (Artificial Intelligence), Deep Fake போன்ற தொழில்நுட்பங்கள் அனைத்தும் பெரும்பான்மை மனிதர்களை ஏமாற்றுவதற்கும், அவர்களைக் கிறுக்கர்களாக மாற்றுவதற்குமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தப் போலிகளில் கவனமாக இருக்கப் பழகுவோம்.

-எஸ்.விஜயபாஸ்கர் பதிவிலிருந்து

ஃப்ளாஷ்பேக்

நடராஜன்

பிரம்புநார் பெரிய கோயில்!

கழகப் பொன் விழா 1999-ஆம் ஆண்டு பாளையங்கோட்டையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அந்த விழாவில் செங்கோட்டை நகர தி.மு.கழகம் சார்பாக பிரம்புநார் கொண்டு பின்னிச் செய்த தஞ்சை பெரிய கோயில் சிற்பத்தை, தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்குப் பரிசளிக்க மேடைக்குச் சென்றோம். அதனைக் கண்ட தலைவர் இன்முகத்துடன் வரவேற்று, பிரம்பு நாரால் செய்த முறையினை எங்களிடம் விளக்கமாகக் கேட்டறிந்தார். அப்படியான சமயத்தில் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம் இது. இப்படத்தை என் வாழ்நாள் பொக்கிஷம் என்றே எண்ணுகிறேன்.

-தில்லை கே.நடராஜன்,
நகர கழகப் பொருளாளர்,
செங்கோட்டை.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம்.
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:
அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை,
தேனாம் பேட்டை, சென்னை - 600 018.
வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473
மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

சாதித் துறப்பு!

1945-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 9-ஆம் தேதியிட்ட ‘குடிஅரசு’ இதழில், சாதிப் பெயர் துறக்க அழைப்பு விடுக்கிறார் பெரியார். “திராவிடர் கழகத்தின் புது வருட வேலைத் திட்டமாக திராவிடர் கழக அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் சொந்த தன்மையில் அனுசரிக்க வேண்டிய வேலைத் திட்டங்கள், 1.மதக் குறியை அணியாதிருத்தல், 2.சாதிப் பட்டங்களைத் தங்கள் பெயர்களோடு சேர்க்காதிருத்தல்” என அறிவிக்கிறார். இவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததும், மற்ற திட்டங்கள் அறிவிக்கப் படும் என்றது ‘குடிஅரசு’.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம் 298

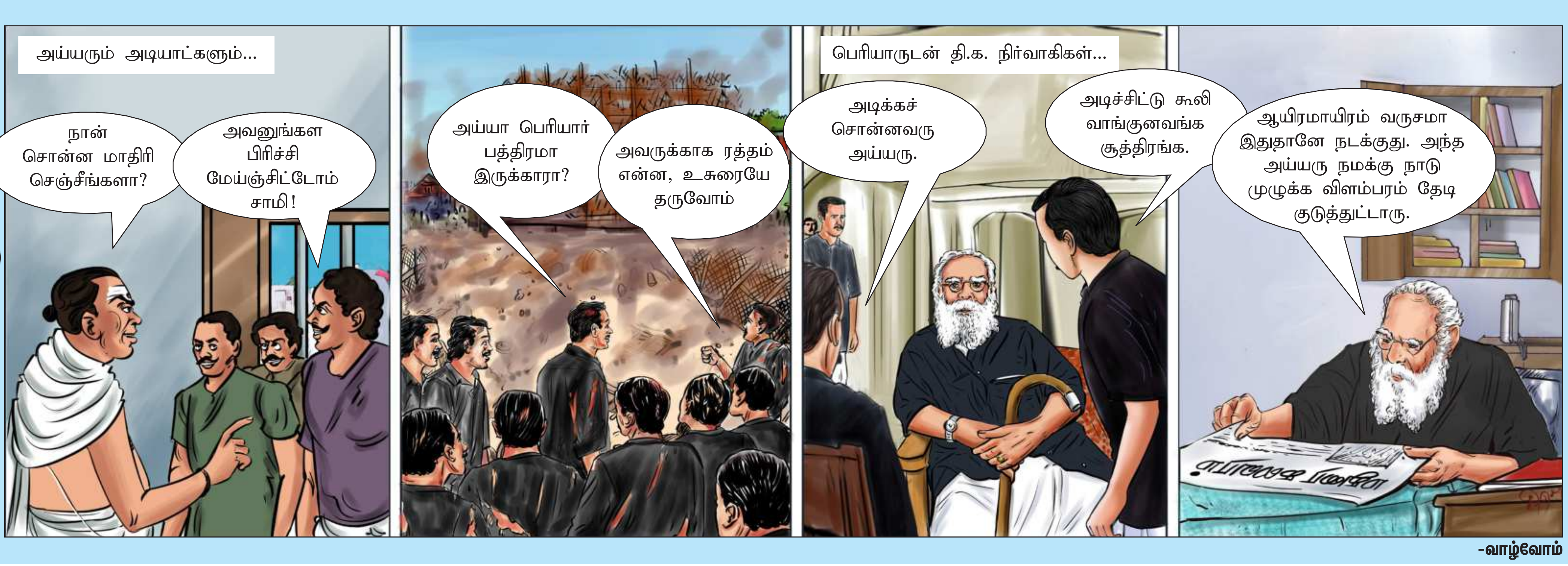

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/21 - 23 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/21-23. Phone : 28179191, 28179131